

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.

(329.)

Vol. 15.

satellite **1-416**

Thursday,

February 10,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Stařec a moře

Zaskočilo mě poznání, jak melancholicky může na cestovatele zapůsobit kousek světa ztracený v Atlantickém oceánu po pouhé dvouleté nepřítomnosti: pohyblivé písečné duny na poušti mezi Corralejo a Puerto del Rosario na Kanárském ostrově Fuerteventura zlenivěly a podivně ploše se vrství pod modrým, depresivně jásavým nebem. Liduprázdné ledové moře lhostejně valilo obrovské vlny k nohám osamělého chodce. Starý známý, doposud svižně elegantní číšník v našem hotelu pokorně dal zřídnout svému vlasu a ostré rysy tváře počal utápět v prvních ukládajících se vrstvách podkožního tuku. Odjakživa oslnivě svěží, podnikavé sexy stařeny z Německa, Anglie a Švédska stihly v krátkosti stát se obyčejnými bezpohlavními babičkami zrezignovanějšími na garderobu, parfémy, erotické puzení a sny o fešákovi u kormidla bílé jachty.

Prázdninové aranžmá *all inclusive* vzalo také mně možnost snít o snadném životě v přepychu a bez práce na každém rohu hotelového areálu člověk mohl si natočit ze soudků červené, bílé nebo růžové víno; kdykoliv se mu zachtělo, potěšit se skvěle vychlazeným pivem vlastnoručně natočeným z všudypřítomné orosené pípy; barman nesoucí stejně jako španělský král jméno Juan Carlos, ochotně plnil sklenici obludnými množstvími whisky. Pečené ovečky, ryby a drůbež na všechny možné způsoby, maso vepřové, hovězí, telecí, králíčí a kozí, zelenina a ovoce bez jakéhokoli omezení fantazie, drobné brambory ve slupce dušené v horké páře z mořské vody, hory dortů, zmrzlin a sladkostí utopené ve šlehačce a čokoládě, vše vstřícně uložené v samoobslužných bufetech, spojilo své oděry v ohromující univerzální vůni, řinoucí se z hotelu jako zpráva o reálné existujícím ráji. Před otáčivým hlavním vchodem do domu polehával ušlechtilý černý pes, očividně pamatující lepší časy. Vytrvale, ale marně snažil se pochopit systém skleněných dveří, vířících bez začátku a bez konce jako věčný vítr, které ho oddělovaly od biblických plných hrnců. Dobrosrdečné rodiny s dětmi ukájely na něm svůj sociální cit. „Kdy konečně pochopíme, že hladoví seberou nám úplně všechno, jestliže se nimi nerozdělíme, alespoň o něco?“ prohodila ke mně sádlová koule neurčitěho pohlaví. Filosofickou rozpravu přerušil hotelový posluha. Vykázal psíka nemilosrdně z areálu, ne nepodoben archandělu s planoucím mečem, jenž kdysi vyhnal člověka z dávno ztraceného ráje.

V letadle, kroužícím ve sněhové vichřici nad mou domovskou Basilejí, přepadla mě podivná sentimentální myšlenka. Všechno na světě trvalo již dávno před námi a nepřestane být, až my sami dávno obrátíme se v prach; také dřevění polychromovaní andělé v kapesní katedrále podřimujícího městečka Betancuria, zavěšení hlavami dolů na barokně vyzdobené nebeské báni, snad aby přímo vědecky znázornili a dokázali kulatost naší planety. Konečně nám vypočítali novou přistávací dráhu na zasněženém letišti. Nedivil bych se, kdyby řidič autobusu ženoucího se nočním promrzlým městem nesl Cháron. Doma žena neočekávaně vyjmula z pouzdra aloe vera. Promlouváme teď k rostlince povzbudivými hlasy. Pozorujeme, jak poznenáhlu probírá se k novému životu na cizím kontinentě. Do květináče jsme jí pro potěšení přistrčili černý sopečný kámen, sebraný na Fuerteventura u pomníku španělského myslitele Miguela de Unamuno.

Leden 2005

Petr Chudožilov-Basilej

Když slunce zapadá...

...tak člověk se může stát loutkou.

Foto: M. Gabánková

Předpremiérový rozhovor s Brigitou Hamvašovou

Poprvé jsme ji na scéně Nového divadla viděli jako herečku. Později už její jméno pronikalo v souvislosti s režijní a dramaturgickou prací, což, jak sama doznává, je jí nejbližší: vzpomeňme třeba dramaturgizaci Villonovy poezie, hudební konverzaci o G. F. Händlovi. Z repertoáru Nového divadla tady máme úspěšnou komedii, upravenou v tónu commedie dell'arte Tři v tom a v loňské sezóně odehranou hru Břetislav a Jitka, kterou Brigita Hamvašová s potěšením zdramatizovala podle humorného románu Miloslava Švandrlíka. A dnes máme před sebou premiéru další její režijní práce: komedii Carla Goldoniho (1707-1793) Mirandolina, jednu ze sto čtyřiaadvaceti her italského klasika, poprvé hranou v roce 1753 ve vyprodaném divadle.

Proč zrovna komedie?

“Divadlo je pro mě obraz světa, který nám pomáhá rozpoznat naše postavení ve skutečném světě, je to pro mě místo, kde nabíráme sílu, kde žijeme přes osudy různých hrdinů ten život, který je očím jiných lidí skrytý. Proto má divadlo největší úspěch tehdy, jestliže to, co vidíme na scéně koresponduje se skrytými pocity v nás. Z pohledu diváka je divadelní představení velice očistný proces. A z pohledu herce zrovna tak, a to v tlumočení svých vlastních pocitů v tvorbě postavy. Divadlo je zobrazování světa spojené s prací na sobě...”, takto charakterizuje pojem divadla režisérka a dramaturgyně Brigita Hamvašová.

Podle výběru doposud uvedených her by se dalo dohadovat, že upřednostňuje zejména klasické komedie s romantickým nábojem. Mohu mít za to, že je máš raději než hry s vážným obsahem?

“Není tomu tak docela. Jako dramaturg mám ráda všechny divadelní žánry, dokonce i tragédii s námětem ze současnosti. Ovšem pokud jde o mé režijní záměry, přece jenom upřednostňuji klasické komedie, protože

poskytují amatérskému souboru větší možnosti pro uplatnění různorodého hereckého potenciálu, nežli truchlohry. Bohatá galerie směšných figurek, pronikavá typologie komických hrdinů a komplexnost tragikomických charakterů komedie - to je ta nejlepší učebnice herecké výchovy včetně techniky tvorby.”

Máš dojem, že soubor Nového divadla potřebuje nějakým způsobem obrodit či inovovat svůj herecký potenciál?

“Soubor Nového divadla disponuje mnohými dobrými herci, jejichž talent byl v posledních letech nejednou konfrontován hostováním velkých hereckých osobností současné české a slovenské divadelní scény a podle mého mínění ne jednou čestně obstál. Zastávám ovšem názor, že udržet jakoukoliv profesionální nebo amatérskou hereckou tvorbu na dobré úrovni, zejména pokud jde o práci s novými a méně zkušenými adepty, je možné ne v kopírování jiných, ale v hledání vlastního hereckého výrazu, a to na základě silné a dobré dramatické předlohy.”

Pokračování na str. 4